sidunud nööridega kinni, riputanud
parde ning hakkanud seitsmeksi poisi
pekrma. Peksnud nii kaua, kui nöörid
katkenud ja pöis maha kukkunud. Kahe
wajunud ta ma sisse ja ainult must
sügaw auk on kõigest järel jäänud.

II Wanad laulud.

1, Kuida kõrra kõmistas,
Wälku löi ja müristas,
Pisut pilwe wihma töi,
Kui ta sadu salku töi,
Löikajatel lusti löi;
Süs kubjas karjus mõisa õuues,
Kiltes kiwi rehe pool,
Wana härra walli pääl:
Olgu nüüd süs õsumine,
Laske seista sidumine;
Juba need wiirad wihma saanud
Ja need parmad palju saanud.
Ei need sünni sülle wõtta,

Ega need kõlba kokku panna.
Tulge nüüd kokku teu poisid
Otske üles hobused,
Ja walmistage wankerid.
Laseme ruunad randa minna,
Et se laew saaks lasti pandud. —
Seal olid sees süs südi siid,
Siidi siid ja nüdi siid,
Kalleid kalewi pakkisid. —
Paneme wanad söudemaie:
Wanad söudsid, pead wabisesid.
2 Noored söudsid, laewad jöudsid.
1 Paneme noored söudemaie:
Süs said laewad sinna maale,
Kus need ülgiad munejad,
Mere koerad kükitajad.

———— . ————

2, Kui ma heida mängisin,
Ja ema Eesti säluga,
Ja kahe kameli warsaga